

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Victoria virgine [et] martyre. Cap[itulum]. lxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

beravit. Rex autem et carisius videntes populum velle necem apostoli vindicare aufugerunt: christiani autem corpus eius tulerunt et honorifice sepelierunt. Quod tamen processu temporis inde translatus est ad civitatem edissam: ut habetur in festo eiusdem translationis: videlicet quinto nonas iulias. passus est autem beatus apostolus. xij. kalen. ianuarij.

De sanctis Dionysio episcopo et pelagia virgine et martyre. Cap. lxxx.

Dionysius episcopus discipulus sancti thome apostoli fuit ille sponsus filie regis que apostolus una cum sponsa eius regis filia nomine pelagia convertit ad christum in androno pauli civitate: ut superius habetur. Qui ab apostolo baptizatus dionysius: sponsaque eius pelagia nominata est. Et quibus thomas abies post aliquot annos misit ad eos quandam discipulum suum presbyterum: qui eos in fide confirmavit et ecclesiam edificavit. In qua relicto seculo dionysius episcopus factus est: totumque populum civitatis convertit ad christum: pelagia quoque sponsam suam matrem virginis consecravit. Et est ibi sedes sancti thome apostoli usque in hodiernum diem. Quam sedem beatus episcopus dionysius strenue gubernavit: et post hec ad dominum plenus sanctitate perrexit. Pelagia vero vxor eius post ipsius obitum: cum nollet nubere nec idolis immolare sententiam decollationis accepit. Et sepulta est in ipsa civitate in eodem tumulo cum dionysio viro suo.

De sanctis triginta martyribus. Cap. lxxxi.

Triginta sancti martyres rome via laucana inter duas lauros sub persecutione diocletiani et maximiani imperatorum omnes una die videlicet sexto kalen. ianuarij. passi sunt et glorioso martyrio coronati: ut dicitur ad in suo martyologio.

De sancto Chiridonio martyre. Cap. lxxxij.

Chiridonus martyr apud alexandriam passus est. Qui cum ad sacrificia deorum primo blanditijs suaderetur: deinde iniurijs et comminationibus atque supplicijs cogere: et sacrificare contemneret: gladio per viscera transverberatus neci traditus: et martyrio coronatur. vi. kalen. ianuarij.

De sancta Victoria virgine et martyre. Cap. lxxxiii.

Victoria virgo nobilissima civis romana tempore decij apud civitatem tibulanam martyrium passa est. Que illustrissimo cuiusdam eugenio fuerat desponsata: cum a cubilibus christiana. Dum autem quidam ritus aure

lius virginem anatholia siue callistenei christianas per matronas vxores peteret: et illa multis postulatibus inducis: interim omne patrimonium suum pauperibus erogasset: deinde se infirmam fingeret: ut sic in virginitate perseveraret: eamque titus aurelius christiana didicisset: rogavit eugenium ut victoriam sponsam suam ad anatholia mitteret: ut eidem christiana christiane coniugium suaderet. Quod dum eugenius fecisset: et victoria anatholia ad mimonium horum ref: dicens et se christiana sponsus hinc mori vix futurum: quod christus nuptias non pretereat: eo quod per larche et prope viuges habuerunt: et posteritas eorum a deo benedicta est. Contra anatholia virginem in mimonio proferebat: et coniugia primis temporibus fuisse necessaria propter terre repletionem asseruit. Sed helia que celum lingua clauserat virginem allegabat. Diciturque preterea se ab angelo que sibi apparuerat fuisse in observanda virginitatis proposito confirmata. Tunc et victoria eundem angelum videre flagitaret: ut sic et ipsam ad pudicitiam provocaret: angelus dum splendens veste nitida eisdem apparuit: que victoria de virginitate admonuit: assensum virginem in aureo castitate argento: et iugillatate metallo. Quibus confortatis post multa verba angelus disparuit: et victoria voti virginitatis emisit: et facultates suas pauperibus largiri cepit. Quod ubi sponsus eius cognovit: tunc postus est quod propter coniugium sibi accipiendam ipse amiserat propterea. Et dum ea vti christiana eugenius accusare vellet: ritus eidem hoc dissuasit: eo quod sponsa occideret: et bona sua fisco applicarent. Sed profuit ut a decio in petrarerent quatenus sponsam suam extra urbem ad predium duceret: ubi ipse penis afflictus ad votum suum facillius inclinaret. Quod ille fecit: et sponsam eius victoriam in suburbio tibulani territorij adduxit. Quam fame diebus pluribus afflixit. Post dies aliquot venit ad eam domitianus patronus tibulane civitatis: que virginem panes detulit: et se ab urbe sua fugisse nuntiavit: eo quod draconem in iuxta civitatem erat: que plurimos perimebat: et statum aerem inficiebat. Qui virgo: si populus vellent in christum credere: permisit se draconem ab oppido effugare: quod et ille populum facturum spondit. Igitur post biduanum seivium victoria die dñico ut permisit ad tibulanam civitatem angelo duce devenit: et assumpto populo ad specus draconis excessit: eique in christi nomine cõfestis abire precepit: et sic draco cursu rapidissimo exiliens nusquam comparuit. Tunc populus ad fidem convertit: et victoria in ipso draconis specu includit: eideque mox novem virginibus a pariteribus oblate associatur. Et post modicum temporis monasterio constructo mater. lxxiiij. virginum facta est: quas diligenter instruxit: et in dei laudes et vite sanctitate perseveravit. Post triennium autem eugenius rogavit sontanum pontificem capitolium: qui misit ad eam templorum comitem tallarcbum: ut victoriam sacrificare compelleret: aut gladio necaret. Qui veniens ad eam dum decem vestes immolare renueret: ipsam glau

dio in corde percussit: et timens populū statim
aufugit. Quam sacerdotes cum populo ciuitas
tis in eodem loco sepelierunt. x. kal. Ianuarij.
De sanctis viginti martyribus. Cap. lxxviii.

Viginti martyres

apud nicomediam passi sunt:
quos omnes diocletiana perse-
cutio grauissimis cruciatis tor-
mentis vno et eodē die marty-
res xpi fecit: et serōm nūcro in
celis collocavit. x. kal. Ianuarij: vt dicit ado.

De sancto Seruulo confessoze. Cap. lxxv.

Seruulus confessor

xpi summe patientie et sanctitatis
fuit: de quo gregorius. iij. dialo-
cap. xv. scribit qd a p̄mencia etate
vsq; ad vite sue finē paralyticus facebat in por-
ticu sancti clementis rome: nec tamen aliquan-
do visus est vlla tristitia aut perturbacione mo-
ueri. Nec quicquid ex elemosyna percipiebat:
pauperibus erogabat. Et cum litteras ignora-
ret: libros diuine scripture emerat: et religiosos
hospitalitate recipiens eos sibi legi faciebat:
qui ad extremā horā veniēs voce in celo psallē-
tium se audire dixit: et inter eorum cantus sp̄-
ritum emisit: corpore magno odore fragrante.
Ad cuius tumbam rome apud sanctū petrū se-
pulti miracula diuinitus creberrime fiūt. Quie-
uit autē in xpo. x. kal. Ianuarij.

De sancto Abdia ppheta.

Cap. lxxvi.

Abdias ppheta

ppheta: vt hebrei
tradunt: tempore
Achab regis is-
rael et Josaphath regis iuda
prophetavit in samaria. Dicit
qm̄ hebreos fuisse dicitur ille
vir: cuius vxo: relicta consilio
helsai liberata est a creditoribus

oleo superabundāte. Et fuit abdias de ter-
ra siche de agro bethamar: quinquagenarij ille
tertius cui peperit helyas duobus primis cū-
suis quinquagētis igne celestis consumptis:
qui relicto obsequio regis helye discipulus sas-
ctus est. Hic dū impiissima lezabel vxo: Achab
pphetas domini occideret: et centum pphete
in spelunca laterent: eos abdias pauid: panem
et aquam sibi quotidie deferens vsq; ad mortē
Achab: ppter quod accepit gratiā prophetan-
di: cuius ppheta dirigitur contra filios edom:
qui descēderūt ab esau et filijs israel siue iacob
semp̄ infesti fuerūt: eo qd ipsi esau filij siue idu-
mei gloriabantur de pluribus p̄lijs: in quib;
filij iacob pugnātes cū gēribus succubuerāt.
vnde et ppheta non gentium virtute: sed dei in-
dignatione propter peccata populū factū asse-

uerat: promittēs filijs iuda regnum eorum p̄-
petuo duraturū. Qui etiā ppheta tempore io-
ram regis israel quiescit in samaria: que post
modum sabasten dicta est: vbi et sepultus est he-
lyseus ppheta et iohannes baptista. Dies au-
tem de positionis abdie a iudeis agitur. ix. ka-
lendas Ianuarij. Hec hieronymus et iosephus:
ex voluminibus hebreorum.

De sancto Naum ppheta.

Cap. lxxvii.

Naum ppheta

ppheta hebreorum
traditione de el-
chei q̄ est in tri-
bu symeon ante
aduentum regis assyriorum: qui
x. tribus israel captiuauit fuisse
se dicitur. Nam et circa finem
prophetie sue predicti regis

aduentum idem ppheta nunciare videt: qui
etiam predictis x. tribubus captiuitatis tempo-
re ezechie regis iuda prophetauit: cuius vari-
cium contra nininitas inuehit. Nam cum io-
nag ppheta ipsius vrbis subuersionem p̄di-
xisset: et populo ad penitentia conuerso: de pla-
catus sententiam reuocasset: videntes nininites
ionam fuisse meritum diuina in grati miseris
cordia grauioribus se criminibus implicasse:
propter quod dicitur ppheta iudicium dei con-
tra ipsam ciuitatem assuturū prenunciat in ei-
ppheta. Quod quidem ne dum transmissis
x. tribubus exiit consolatio: sed etiā reliqs
iuda: qui sub ezechia rege ab eisde assyris im-
pugnabantur. Dum ex prophete naum prenun-
ciatione didicerūt eosdē a chaldeis fore capti-
endos sicut in ipsius libro legentibus apparet.
Qui etiā ppheta in diebus prefati regis iuda
die. ix. kalen. Ianuarij: quiescit in pace in terra
sua in qua et sepultus est. Hec hieronymus et iose-
phus. Predicti duo prophete ex numero xij.
pphetarum sunt: qui minores vocantur: qui in
catalogo sanctorum veteris testamenti numeran-
tur ecclesiastici. xlij.

De sancto Gregorio p̄bio et mar. Cap. lxxviii.

Gregorius martyr

in ciuitate spoletana passus est
temporibus diocletiani et maxi-
miani imperatorum sub dacco
preside et ryzcano. Qui cum de
mandato imperatorum ipsam ciuitatē ingres-
sus omnes ad sacrificia deorum compelleret:
nunciat eisdem gregorium presbyterum in ea-
dem vrbe christum coicere: et alijs crucifixum p̄-
dicare: nec non plurima simulachra deorum de-
struxisse. Qui missis. xxx. militibus ipm̄ cōpre-
hensum sibi presentari fecit: et cepit agere vt
dñs thura incenderet: qui dum cōstanti animo